

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської та японської філології

Курсова робота
з корейської філології
на тему:

**ДІАЛЕКТНІ АРЕАЛИ КОРЕЙСЬКОГО ПІВОСТРОВУ:
В ДІАХРОНІЇ ТА СИНХРОНІЇ**

Студентки групи Пкор22-20
факультету східної і слов'янської філології
денної форми здобуття освіти
Освітньої програми: Корейська мова і література
та переклад, західноєвропейська мова
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.066 Східні мови та літератури
(переклад включно), перша – корейська
Шилохвост Катерини Андріївни

Науковий керівник: Копчак Ольга Ігорівна

Національна шкала

Кількість балів

Оцінка ЄКТС

Київ – 2023

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ДІАЛЕКТОЛОГІЇ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ	6
1.1. Історія виникнення діалектичної складової корейської мови	6
1.2. Загальне поняття діалектів та принцип їх поділу на Корейському півострові ..	7
1.3. Класифікація діалектів та їх особливості	8
1.4. Непорозуміння, спричинені діалектичним поняттям.....	12
Висновки до Розділу 1	13
РОЗДІЛ 2. ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ СПЕЦИФІКИ ДІАЛЕКТІВ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ	15
2.1. Фонетичні особливості діалектів мови Корейського півострову	15
2.2. Граматичні особливості діалектів корейської мови	21
2.3. Лексична складова діалектології корейської мови.....	27
2.4. Загальний вигляд відмінностей діалектів на прикладах фраз загального вжитку	30
Висновки до Розділу 2	32
ВИСНОВКИ.....	33
АНОТАЦІЯ	34
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	35

ВСТУП

Корейська мова – це втілення величезної кількості особливостей, які можна простежити із самого її зародження. Вона унікальна своїми стилістичними та лексичними складовими. Особливої уваги серед мовознавців заслуговує такий розділ лінгвістики в корейській мові як діалектологія. Ця тема завжди докорінно вивчалася, беручи свій початок із кінця XIX століття, і буде досліджуватися і надалі, оскільки з кожним днем мова набуває нового виду та піддається лексичним, фонетичним та іншим метаморфозам, завдяки чималій кількості чинників, які значною мірою впливають на загальний вид мови.

Будь-яка мова світу має декілька діалектів, які сформувалися завдяки особливим факторам. Саме вони описують колорит нації, їх культуру та патріотизм. І корейська мова не є винятком. Кожний діалект, або як їх прийнято називати, говіркою, є відображенням своєрідного надбання мови ,яке характеризує певний регіон країни, де поширене те чи інше наріччя.

Актуальність даної теми базується на постійному вивченні діалектології мови Корейського півострову, оскільки досі ведуться дискусії та простежуються певні розбіжності думок щодо поширення та виникнення даної складової мовознавства. Через недостачу точних матеріалів та робіт щодо факторів впливу на розвиток та розповсюдження того чи іншого діалекту на території використання мови, як способу комунікації людей, даний предмет дослідження завжди матиме важливість у докорінному її вивченні.

Новизна цієї роботи формується на поповненні та оновленні даних та інформації про сучасні зміни у діалектичних складових мови, оскільки завдяки впливу іншомовних запозичень, спрощень у мові та її видозміні, утворюється новий вид мови та всіх її складових. До того ж, діалектологія ґрунтується не лише на мовних елементах, але й на основі літератури, історії та культури, які постійно знаходяться у стані розвитку, а отже, потребують детального їх вивчення.

Отже, **предметом** діалектні ареали Корейського півострова в діахронії і синхронії. **Об'єктом** роботи є діалекти Корейського півострову та острову Чеджу.

Метою цієї роботи виступає вивчення діалектології корейської мови за для збагачення знань про особливості використання говірок, їх способи застосування у різних мовленнєвих формах та збільшити словниковий запас у процесі дослідження специфіки окремо кожного діалекту.

Для повного розуміння та вивчення даної теми слід реалізувати такі **завдання**:

1. Вияснити основне поняття про діалектологію корейської мови.
2. Розібратися у виникненні діалектичної складової мови.
3. Визначити особливості використання говірок.
4. Розглянути граматичні, фонетичні та лексичні складові кожного діалекту.
5. Розглянути проблематику використання діалектів та загальне сприйняття їх суспільством.

Матеріалом дослідження даної роботи стали граматичні, фонетичні та лексичні особливості кожного діалекту мови Корейського півострову.

Методи дослідження. Завдяки використанню порівняльного аналізу, ми чітко можемо прослідкувати за своєрідними змінами лексичних, фонетичних та географічних особливостей, які формуються враховуючи географічне поширення даних діалектів. Також за допомогою описового аналізу було краще вивчено певні характерні надбання кожного із корейських наріч.

Практичне значення даної роботи полягає у ознайомленні із тонкощами правильного використання діалектичних особливостей у "живій" мові та вмінні правильно застосовувати набуті знання при вивченні корейської мови.

Структура та обсяг роботи: робота складається зі вступу, двох розділів: перший розділ містить чотири підрозділи та висновки, другий розділ містить чотири підрозділи та висновки; загальні висновки роботи. Загальна кількість сторінок складає 36.

В **першій частині** даної роботи характеризується загальне поняття діалектів, їх поява та розвиток у мові, а також особливості використання. До того ж, було вивчено проблематику поділу мови на діалектичні сектори і як вони впливають на комунікацію у повсякденному житті.

В другій практичній частині розглядається безпосередньо специфіка та характерна відмінність діалектів на прикладі граматичних, фонетичних та лексичних особливостей кожного із них. Для чіткого розуміння розрізень наріч були наведені для певні приклади, за допомогою яких можна чітко прослідкувати за специфікою використання діалектів та їх характерні ознаки, завдяки яким можна відрізнити той чи інший регіональний говір.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ДІАЛЕКТОЛОГІЇ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ

1.1. Історія виникнення діалектичної складової корейської мови

Корейська мова відома своєю унікальним зародком, адже на даний час серед лінгвістів досі ведуться дискусії щодо її належності до певної мовної сім'ї. Простежуючи весь еволюційний шлях до набуття сучасного виду, можна зрозуміти, що корейська мова піддавалася великій кількості змін та впливів з боку іншомовних країн. Історичні події, які розвивалися на Корейському півострові, залишили багато слідів, які спровокували всебічний розвиток корейської мови. І одним із об'єктів підвищеної цікавості для мовознавців є дослідження та вивчення такого розділу мови, як діалектологія.

Діалекти існували в корейській мові ще за часів давньокорейського періоду. На той момент були виділені 3 діалекти, які відповідали трьом корейським державам, і хоч вони і були у складі однієї мови, проте мали достатньо відмінних ознак у словниковому запасі та вимові, що можна ототожнити із сучасною мовною відмінністю між північнокорейськими та південнокорейськими діалектами (*위키미디어 프로젝트 기여자*, 2006).

На питання про те, яким чином виник поділ корейської мови на декілька діалектів, точної відповіді немає, проте було висунуто декілька теорій, які можуть пояснити це явище. Однією з найпоширеніших причин є гори. Як ми знаємо, Корейський півострів це гірська місцевість, на якій розміщені гірські хребти та гори. Саме вони ускладнювали переміщення людей з однієї території на іншу та, власне, комунікацію між корейцями. Через гірські бар'єри люди були ізольовані від спілкування один з одним, а тому кожна невеличка община, яка заселяла певну невелику територію розвивалася самостійно, що і привело до певних мовних, культурних змін. Відсутність обміну інформацією між представниками однієї мовної сім'ї привели до утворення нових варіацій мови, а саме діалектів. Це ж

явище можна примінити і до пояснення відмінностей між корейською мовою Північної Кореї та Південної Кореї, які після Корейської громадянської війни (1950-1953 рр.) стали окремими державами і почали розвиватися у питанні мови окрема одна від одної. Тому, можемо зробити висновок, що географічна особливість Корейського півострову стала основною причиною для утворення діалектів в корейській мові (Алмаева, 2023, с.11).

1.2. Загальне поняття діалектів та принцип їх поділу на Корейському півострові

Слід почати з визначення самої суті діалекту. Діалект (кор.사투리) – це особливий різновид народної говірки в межах однієї мови, який використовується певною групою людей, які мають спільну культуру та місцезрештування. Також його можна назвати регіональною мовою, яка виділяється із самостійної системи завдяки певним особливостям усного та письмового формату мови. Точніше кажучи, він має власну незалежну систему у сферах фонології, граматики, лексикології, яка притаманна певному народному говору. Не зважаючи на те, що кожен із них відрізняється звуковим забарвленням, лексичною ідентичністю, вони є яскравим прикладом різноманітності корейського народу та їх культурних здобутків.

Як ми вже знаємо, на поділ корейської мови на певні діалектичні відсіки вплинули як історичні події так і місцевість та географічні особливості Корейського півострову. Було декілька спроб розділу мову на діалекти за різноманітними критеріями. Перший такий поділ був зроблений корейським вченим та північнокорейським політиком Лі Кик Но (이극로) у 1932 році, який за основу поділу взяв фонологічні, граматичні та лексичні особливості, тому в результаті, корейські діалекти були розділені на 5 областей на діалект Гвансо (광서 방언), діалект Хонам (호남 방언), діалект Йоннам (영남 방언), діалект Гванбук (관북 방언) та Центральний діалект (중부 방언). Хоч його версія діалектичного поділу не мала

жодної згадки про діалект острова Чеджу, проте він заклав розділ мови на 5 частин (*Contributors to Wikimedia projects, 2004*).

А ось систематичну класифікацію корейських діалектів, яка включала в собі всі 6 говірок разом з діалектом Чеджу, створив Огура Шінпей у 1940 році завдяки загальнонаціональному дослідженню. Він виділив такі діалектичні вітки: діалект Пхьонган-до (평안도 방언), діалект Хамхьон-до (함경도 방언), діалект Кьонгі-до (경기도 방언), діалект Чолла-до (전라도 방언), діалект Кьонсан-до (경상도 방언) та діалект острова Чеджу (제주도 방언). (*Contributors to Wikimedia projects, 2004*)

Також варто згадати інший способи поділу діалектів за версіями Коно Рокуро та Лі Сун Ньона, які при власній класифікації діалектів, опиралися на дослідження самого Огури Шінпея. І якщо діалектична вітка Лі Сун Ньона практично ідентична з Огурою, то Коно Рокуро поділив діалекти за географічним розміщенням на 5 говорів, а саме: Північний (북선 방언), Південний (남선 방언), Західний (서선 방언), Центральний (중선 방언) та діалект острова Чеджу (제주도 방언). (Ahn & Yeon, 2020; 한국민족문화대백과사전)

Також були спроби з боку інших лінгвістів здійснити поділ мови на діалекти, взявши за основу 2 основні категорії, як «схід-захід, північ-південь» та «південний захід і північний схід», проте даний метод вважається досить недоречним в силу нерівномірному поширенню того чи іншого діалекту за топографічним показником.

1.3. Класифікація діалектів та їх особливості

Як ми вже знаємо з історії Кореї, після Корейської війни (1950-1953 рр.), Корейський півострів розділювався на дві незалежні держави: Північну Корею (КНДР) та Південну Корею (Республіка Корея). Такі політичні зміни мали значний вплив на подальший розвиток мови, спровокувавши набуття обома частинами країни певних мовних особливостей, які різняться між собою.

Загалом Корейський півострів складається з 8 провінцій, і кожній із них відповідає свій діалектний ареал. В Північній Кореї виділяють 2 діалектичні категорії. Перший із них це Хамкьонський діалект (함경도 사투리), або як його ще називають, Північно-східний діалект (동북 방언). Цей діалект використовують жителі провінції Хамьон у північній та південній її частині (Кванбук та Кваннам). Оскільки у 19 ст. багато жителів цього регіону мігрували до сусідніх країн, на даний час, цей діалект розповсюджений на територіях Південно-Східного Китаю, Узбекистану, Казахстану та Росії.

Наступний діалект Північної Кореї це Пхьонанський діалект (평안도 사투리), інша назва якого Північно-західний діалект (서북 방언). Він поширений у провінції Пхеньян та провінціях Чаган та Ляонін на північному сході Китаю. Саме цей діалект закладений в основу стандартної або «правильної мови» Північної Кореї. (*ContributorstoWikimedia projects,2004;한국민족문화대백과사전*)

Діалекту Юкджін (육진 방언) також слід приділити увагу, оскільки саме він є осередком архаїчної лексики. Даний діалект був створений з метою захисту від нападів кочівників-чжурдженів із північного заходу в XV столітті. Фактично, він був сформований штучно з певною метою. Він є представником діалектної гілки корейської мови Північної Кореї і досить сильно відрізняється від Хамкьонського діалекту. (*한국민족문화대백과사전*)

Тепер переходимо до діалектів Південної Кореї. Почнемо з діалекту Кьонгі (경기도 표준어). Він вважається «стандартним» діалектом, найпоширенішим серед південних корейців, який вживають у столиці, Сеулі, тому можна зустріти цей діалект також під назвою «сеульський говір». Він має особливий статус офіційного державного діалекті, тому саме на ньому транслюються новини, друкуються газети та книги, а також обов'язково вивчається у школах. Жителі провінції Кьонгі мають досить плавну та м'яку вимову та інтонацію, тому при розмові з носієм цього

діалекту ви не зіштовхнетеся із змінами у висоті голосу. Центральний діалект у свою чергу подіється на 3 говори: (*ContributorstoWikimedia projects,2004;*)

1. Канвонський говір (강원 방언) розповсюджений на південному сході країни. Оскільки з точки зору географічного розташування, це наріччя розповсюджене у гірській місцевості,це привело до поділу його на східний та західний стилі. Наприклад, східний відіграє роль так званого мосту між провінціями Кьонсадо та Хамгьондо. Особливістю цього говору є те, що у жителів таких міст, як Каннин, Самчхон та Йонгвон присутня тональність, в той час як у районах Хвєянґ, Ічхон, Янгу та Хвачхон взагалі відсутнє поняття тональності та протяжності звуків. Проте, через те, що провінція Канвондо знаходиться недалеко від столиці, у порівнянні з Сеульським діалектом, вони не мають чітко вираженої різниці.

2. Йондонський говір (영동 방언) поділяється на північний та південий, які досить відрізняються,оскільки в таких містах як Сокчо і Госон та Вонсан і Тончхон слабо виражені тональні характеристики.

3. Чхунчхонський говір (충청 방언) мало чим відрізняється від інших діалектів. загалом він використовується у сільській місцевості, проте його також можна зустріти у місті Теджон. Його також можна поділити на два стилі: південний, який дуже схожий на діалект Чолла та північний, що нагадує говір регіону Кьонгі. До того ж цей говір можна описати,як більш повільний, у порівнянні з іншими нвріччями.

Наступний діалект, який ми розглянемо це Чолласький (전라 방언). Він поширений на південному заході.Також він охоплює провінції Кванджу, Чолла та Чхунчхон. Цей діалект має ще назву Хонам (호남), що в перекладі означає «на південь від озера», що чітко описує його місцезроташування на Корейському півострові. Це наріччя виділяється власним чітким акцентом, який спочатку може здатися достатньо різким, та швидкою вимовою. (*Contributors to Wikimedia*

projects, 2004; 전라도 사투리(방언) 모음 - ㄱ ㄴ ㄷ 순 네이버 블로그 | 徳田의 문화일기)

Кьонсанський діалект (경상도 방언) охоплює південний схід Корейського півострова і деякі місцевості Японії. В свою чергу, діалект поділяється на два стилі говору: (*Contributors to Wikimedia projects, 2004*)

1. Пусанський говір (부산 사투리), він же південний, поширений в Пусані та його околицях.
2. Тегуський говір (대구 사투리), або ж центральний, який використовується жителями міста Тегу.

Цей діалект є одним із найвідоміший серед інших нарічч, оскільки він відрізняється різким інтонаційним забарвленням та коротшими реченнями. Його можна описати, як грубий та прямолінійний діалект. Саме ця особливість виділяє його з поміж інших регіональних мов Корейського півострову.

Останній діалект Південної Кореї це діалект острова Чеджу (제주도 방언), який найбільше відрізняється від інших регіональних мов, що робить його найскладнішим для розуміння. Він відрізняється від стандартної корейської мови майже на 75%, тому не дивно, що його вважають певною «іноземною мовою» у складі корейської мови. Така достатньо помітна відмінність діалекту спровокована віддаленістю острова від центру, а також завдяки впливу мов Китаю, Японії та Монголії та запозичення від них фіншомовних слів. Попри величезну різницю між регіональними наріччями Корейського півострову, саме діалект острова Чеджу викликає величезну зацікавленість у його достеменному вивченні серед лінгвістів та мовознавців. (Kazmi, 2022)

Через велику кількість еміграцій після Корейської війни (1950-1953 рр), утворилися деякі діалекти за межами Корейського півострову, а саме:

1. Корьомар (고려말), який вважається наслідником діалекту Хамгьон, на якому на даний час спілкуються етнічні корейці, що проживають в країнах Центральної Азії та Росії. Його особливість полягає в тому, що він містить основну лексику корейської мови, але в той же час увібрав велику кількість запозичень та калбок з російської мови. Оскільки носії цього говору походять переважно з півночі регіону Хамгьон, стверджують, що дана мова утворилася на основі діалектів Хамгьон та Юкджін.

2. Корейська мова Зайнічі (재일어) це своєрідна мова або ж діалект корейської мови, на якому розмовляють корейці в Японії.

3. Корейська мова в Китаї (중국조선어). В Китаї корейська діаспора використовує діалект, який ідентичний діалекту Хамгьон Північної Кореї, проте їх відмість полягає в більшій кількості запозичень із сучасної китайської мови. (*Contributors to Wikimedia projects, 2004*)

1.4. Непорозуміння, спричинені діалектичним поняттям

Не зважаючи на те, що поділ корейської мови на певні регіональні говори не ускладнюють носіям розуміння один одного під час комунікації, все ж таки спричиняє певні непорозуміння серед жителів, які виступають за нормативізм мови.

Через гірську місцевість Корейського півострову виникли народні говори, які відрізняються один від одного фонетичними, граматичними та лексичними особливостями. На даний час комунікація між представниками певних мовних регіонів значно зросла, а разом із нею посилилася важкість розуміння того чи іншого наріччя, тому важливість у виділенні спільного діалекту для всіх не могло ігноруватися. Це і стало причиною для визначення єдиного «стандартного» діалекту. Після того, як був визначена «правильна» мовна форма, поширилася тенденція вважати одні діалекти правильними, а деякі, що не вписуються у стандарти. В наші часи ця проблема стихає в Південній Кореї, але досі стосується корейської мови на території Північної Кореї. Зараз корейці розуміють, що «стандартний» діалект це просто спеціально уніфікована норма, яка була створена для полегшення комунікації між представниками одного мовного товариства, і поки люди використовують у повсякденному житті діалект, він не може бути «неправильним», оскільки у кожному із них закладена історія та культура корейської мови. (나무우카:대문 - 나무우카)

Ще одне непорозуміння було спричинене зі сторони політики регіонів, які через власні погляди на думки щодо стандартизації мови можуть розповсюджувати зловмисні чутки, які ставляють під сумнів правильність того чи іншого регіонального говору. Також в силу того, що на даний момент діють міграційні рухи

на території Південної Кореї, «стандартний» діалект піддається низці змін і провокує витіснення інших діалектів із активного вжитку. Проте лінгвісти вважають це за норму, оскільки мова не стоїть на місці, а постійно розвивається і щодня до неї додаються нові елементи.

Також існує хибне уявлення про диференціацію та діалектний вплив, яке виникло внаслідок того, що певні діалекти, розповсюдження районів яких близько розташовані можуть впливати один на одного, і в результаті це призведе до витіснення або ж поглинання одного з них, проте це недоречна гіпотеза, оскільки не можна чітко стверджувати схожість між двома географічно суміжними діалектами.

(나무위키:대문 - 나무위키)

В минулому на Корейському півострові існували непорозуміння, спричинені теоріями, які припускали можливість використання мов, які є відмінними від корейської мовної сім'ї, наприклад, півострівна японська мова, яка була поширена на півдні Корейського півострову. Проте зараз прийнято вважати, що сучасна корейська мова походить від мови Силла періоду трьох королівств. Тому навіть якщо корейська мова і піддається впливу інших мов, які не є представниками мовної сім'ї, то це лише запозичення і вони в жодному випадку не змінюють походження мови та її приналежність до іншої. (나무위키:대문 - 나무위키)

Висновки до Розділу 1

Отже, в даному розділі ми ознайомилися із основним поняттям діалектів, як частини історичного та культурного надбання корейської мови. Діалекти, або народні говірки є досить унікальною частиною мовознавства, яка викликає у лінгвістів цікавість у достеменному вивченні їх походження та особливостей, а також вплив на комунікацію представників різних діалектних груп.

Поділ мови на певні категорії діалектних ареалів було не простою задачею для мовознавців, тому існує декілька варіацій систематичності поділу регіональних нарідч. Вперше хто взявся за цю справу Лі Кик Но у 1932 році, взявши за основу поділу фонологічні, лексичні та граматичні особливості кожного з них. Також він був першим, хто обговорив поділ Канвонського діалекту, при цьому виділяючи

піддіалекти Канвон, Йондон та Йонсо. Найбільш правильним поділом діалектних ареалів здійснив Огура Шінпей у 1940 році, розділивши корейську мову на 6 регіональних говорів.

Кожен діалект має свої особливості, які відрізняють їх один від одного. Найбільше з усіх виділяється діалект острова Чеджу в силу того, що географічно, місцевість, де він поширений найбільш віддалена від центральної частини Корейського півострову і найбільше з усіх піддавався впливу іншомовних запозичень.

Не зважаючи на те, що діалекти не ускладнюють спілкування та розуміння сказаного носіями, все ж таки виникають певні непорозуміння відносно унормування та стандартизації єдиного мовного стилю.

РОЗДІЛ 2

ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ СПЕЦИФІКИ ДІАЛЕКТІВ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ

2.1. Фонетичні особливості діалектів мови Корейського півострову

Перша ознака, за якою відрізняються діалекти це фонетика. В силу відмінностям у тональності звуків, майже безперешкодно, носій може визначити приналежність представника до певного діалектичного регіону. Отже, розгляд даного розділу хочу розпочати із діалектів Північної Кореї:

1. Пхьонанський діалект (평안도 사투리), інша назва – північно-західний (서북 방언). Для початку треба зазначити, що в даному говорі існує 8 простих голосних (монофтонгів): 아,어,이,우,오,으,애,에. При відсутності таких звуків, як 외,위 відбувається їх заміни 외 на 왜, 위 на 우+이. Прослідкуємо даний процес на таких прикладах: 외모 – 왜모 (риси обличчя), 외국 – 왜국 (зарубіжна країна), 뇌 – 뇌 (мозок); 쥐 – 쥐이 (пацюк), 취미 – 추이미 (хоббі), 귀-구이 (вуха). Також раніше спостерігалася заміна у словах заміна звуку 외 на 오 або 오+이. Наприклад, 외무 – 오무 (міжнародна справа), 외손녀 – 오손녀 (онука); 외람되다-오이람되다 (перевищувати допустиму норму).

Також відбуваються зміни у вимові звуків 애,에, які звучать як 아이,어이, тому склад 내 звучати 나이, 대-다이; 메-머이.

У словах відбувається розкладання дифтонгів: 대-다이; 네-너이

Спостерігається зміна дифтонгів 야,요,유 на 아,오,우, що чітко простежується у наведених прикладах: 요리 – 노리, 휴학 -후학.

Відбувається заміна простими монофтонгами дифтонгів на початку слів: **여드름** – **어드름** (акне,прищ), **얇전하다** – **압전하다** (спокійний,тихий),**예배-에배** (служба).

Інше явище, яке притаманне цьому діалекту є зміна дифтонгу **여** на монофтонг **에** після губних приголосних: **며느리** – **매느리** (невістка).

Тепер переходимо до особливостей фонетичних змін з приголосними:

Звичайні приголосні змінюються на приголосні з придихом: [ㄱ, ㅂ, ㄷ] – [ㅋ, ㅍ, ㅌ]: **바꾸다** – **파꾸다**.

Зберігається зубна вимова букв **ㅈ, ㅊ, ㅉ**, а також вимова букви **ㄹ** на початку слів китайського походження.

Даному діалекту належить така особливість, що у слів, які починаються на **이, 야, 여, 요, 유**, вимовлятиметься із звуком [ㄴ], наприклад: **여름** – **녀름**, **이름** – **니름**, **이상** – **니상**.

У словах з патчімами [ㄹ], [ㅍ] під час вимови буде звучати лише [ㄹ]: **닭** – **달**, **넓다** – **널다**.

У Пьонанському діалекті відсутня палатизація слів: **정거장** – **딩거당**, **짚** – **뉘**.(서남 방언.한국민족문화대백과사전)

2. Хамгьонський діалект (함경도 사투리), або північно-західний (동북 방언).

Цей діалект схожий з Пьонанським тим, що також має 8 монофтонгів: **이, 에, 애, 으, 어, 아, 우, 오** і при відсутність звуків **외, 위** вони замінюються на **애** або **오**: **외손자** – **애손자**. Проте в Хамгьонському діалекті з'являється таке явище як умляутизація

голосних звуків (спостерігається у німецькій мові), де **우**, змінюється на **위**: **구경** – **귀경**.

При процесі палатизації приголосний [ㄱ, ㅋ, ㅎ] відбувається заміна дифтонгів **야, 요, 유** на монофтонги **아, 오, 우**, наприклад, **흥** – **송**, **굴** – **줄**.

В цьому діалекті простежується зміна дифтонгів **와, 워, 왜, 웨** на монофтонги **아, 어, 애, 에**: **돼지** – **대지**, **과자** – **가자**; а також зміна дифтонгу **여** на монофтонг **이** після губних приголосних: **며느리** – **미누리**.

Тепер розглянемо, які зміни відбуваються з приголосними. По-перше, прості приголосні можуть замінюватися на приголосні з придихом: [ㄱ] – [ㅋ]: **제기** – **채기**; По-друге, вони можуть замінюватись посиленими: [ㄱ]-[ㄲ]: **사위** – **싸우**, **굽다** – **꿍다**, а посилені в свою чергу можуть ставати з придихом [ㅈ] – [ㅊ]: **뛰다** – **튀다**, **짜다** – **차다**.

До сьогодні, в Хамгьонському діалекті збереглась вимова букви [ㅈ] у стародавній варіації, і звучить він як [ц]. (Contributors to Wikimedia projects, 2004; 동북방언(東北方言), 한국민족문화대백과사전)

Закінчивши розбір фонетики діалектів Північної Кореї переходимо до фонетичних особливостей діалектів Південної Кореї, і почнемо з «стандартного» діалекту:

1. Діалект Кьонгі (경기도 표준어), або Центральний діалект (중선 방언).

Фонетика цього діалекту складається з 10 монофтонгів: **이, 아, 어, 으, 오, 우, 에, 애, 위, 외**. Дифтонги **위, 외, 에, 애** замінюються **우, 오, 어, 아**: **고기** – **괴기**, **어미** – **에미**.

Досить цікавим є дифтонг [의], оскільки він може передавати три різних звуки в залежності від його місця в слові та сусідніх звуків: **상의** [i], **의사** [ий] та **나의** [e];

У вимові, монофтонг [어] може замінюватися на [으]: **어떻게** – **으떻게**; **언제** – **은제**.

В даному діалекті майже не прослідковується різниця у звучаннях [에] та [애].

Звук [오] зазвичай у вимові замінюється на [우]: **저도** – **저두**, **그리고** – **그리구**.

Щодо процесу палатизації, то він не сильно відрізняється від інших діалектів південної частини Корейського півострову: **길-질**, проте в той же час і не дуже слабо виражений у порівнянні з таким діалектом, як Пьонанський: **청지-텅디**.

До того ж, відбувається палатизація звуків [ㄷ], [ㅌ]: **같이** – **가치**, **밭이** – **바치**;
(Contributors to Wikimediasprojects, 2004; 경기도방언 (京畿道方言), *한국민족문화대백과사전*)

2. Кьонсанський діалект (경상도 방언). Оскільки даний діалект має два типи говору: північний та південний, вони мають певні відмінності. Отже, для початку зазначимо, що в фонетиці Кьонсанському діалекту існує 6 монофтонгів: **이**, **아**, **어**, **으**, **우**, **오**; Але оскільки у південному говорі монофтонги **으** та **어** звучать однаково, виступаючи єдиною фонемою, в той час як у північному говорі дані звуки функціонують як незалежні фонemi, то фонетична система голосних букв у південному говорі буде набувати такого виду **이,아,우, 오, (어/으), (에/애)**.

Спостерігається зміна монофтонгами **아,어,애,에** дифтонгів **와, 워, 왜, 웨**: **더라 – 뒤라; 돼지 – 대지**; А ось дифтонг **여** перетворюється на монофтонг **이**, що стоять після губних приголосних: **머느리 – 미누리**.

При палатизації приголосних [ㄱ, ㅋ, ㆁ] простежується заміна дифтонгів **야, 요, 유** на монофтонги **아, 오, 우**: **효자 – 소자, 굴 – 줄**.

У південному говорі дифтонги **외, 위** замінюються на **애**, в той час як у північному говорі – на дифтонг **웨**,наприклад: **외딴 – 애딴, 웨딴**.

Щодо змін у приголосних, то в Кьонсанському діалекті відсутня різниця у звучанні звуків [ㅅ] та [ㅆ] і вомовляються вони, як [ㅅ], тому,наприклад, слово **싸우다** звучатиме як **사우다**.

Також в даному існує таке явище,як нейтралізації (спрощення) напівголосних після приголосного: **귀 – 기, 문화 – 문하**.

І найважливішою особливістю цього діалекту є присутність системи тонів: низького, середньог та високого. (Теляева, 2020; Contributors to Wikimedia projects, 2004)

3. Діалект Чолла (전라도 방언). В Чоллаському діалекті наявні 10 монофтонгів:**이,아,어, 으, 오,우, 에, 애, 위, 외**.

В свою чергу даний діалект поділяється на два говори: західний та східний, тому коли у західному говорі зберігається система з 10 голосних, то у східному, наприклад, звук **에** майже завжди вимовляється, як **이** і у звучанні непомітна різниці між **애** та **에**.

Також як і у Хамгьонському діалекті північної частини Корейського півострову, тут присутня заміна дифтонгу **여** на монофтонг **이** після губних

приголосних: **며느리** – **미누리**; Також їх спільна особливість полягає у зміні простих приголосних на посилені: **가재미** – **까재미**, **굽다** – **꿍다**.

Спільність Чолласького діалекту та Кьонсанського спостерігається у заміні дифтонгів **야**, **요**, **유** на монофтонги **아**, **오**, **우** під час палатизації приголосних [ㄱ, ㅋ, ㅎ]: **효자** – **소자**, **굴** – **줄**.

У діалекті Чолла сильно виражений процес палатизації: **길** – **질**, **김치** – **짐치**; та посилення простих приголосних заміною на подвійний [ㄷ] – [ㄸ] у початку слів: **장어** – **짱어**, **소나기** – **쏘내기**.

Найцікавішою відрізняючою особливістю цього діалекту є поява звуку [ㅅ] у середньому складі слова: **마을** – **마슬**; та звуку [ㅃ]: **부러워서** – **불버서**; (Теляева, 2020; Contributors to Wikimedia projects, 2004; *한국어 방언, 나무위키: 대문나무위키*)

4. Діалект острова Чеджу (제주도 방언). Серед всіх діалектів південної частини Корейського півострову, саме діалект Чеджу є найунікальнішим за своєю структурою та звучанням. У його фонетиці є 9 монофтонгів: /이, 아, 어, 우, 오, 에, 애, 으, а щодо фонемі [•], то вона має архаїчне поняття, яке функціонує в мові острова Чеджу донині.

Тут спостерігається процес заміна дифтонгів **야**, **요**, **유** на монофтонги **아**, **오**, **우** при палатизації приголосних **ㄱ**, **ㅋ**, **ㅎ**: **굴** – **줄**, **효자** – **소자**.

Монофтонг **으** зазвичай змінюється на **이**: **증명** – **징멩**, **슬피** – **실피**; а дифтонг **여** перетворюється на монофтонг **에**, який стоїть після губних приголосних: **며느리** – **매누리**.

Діалект Чеджу має спільні риси із Чолланським діалектом, які проявляються у таких особливостях: відсутність різниці у звучанні фонем **에** та **애**, та сильно вираженою палатизацією : **형 – 성, 효자 – 소자, 끈 – 친**.

Також тут чітко виражається заміна простого приголосного та посиленого приголосного звуків на приголосний з придихом [ㄱ] – [ㅋ]: **병 – 핍; [ㅈ] – [ㅊ]: 첫째 – 첫채**.

В порівнянні з іншими діалектами, саме у цьому діалекті зберігаються прості приголосні: **꽃앙 – 꽃, 간치 – 까치**. (Contributors to Wikimedia projects, 2004; 제주방언(濟州方言). *한국민족문화대백과사전*)

2.2. Граматичні особливості діалектів корейської мови

Кожен із діалектів Корейського півострову має властиві граматичні ознаки, які характеризують ту чи іншу регіональну мову з точки зору граматичної відмінності. Відрізнятись вони можуть частками, відмінками, видозмінами суфіксів, закінченнями, які ми розглянемо далі. Спочатку ми розглянемо граматику діалектів Північної Кореї (КНДР):

1. Пхьонанський діалект (평안도 사투리). Називний відмінок утворюється за допомогою закінчень **이** та **래**: **내가–내래, 코가 – 코이, 소가 – 소래**;

Родовий відмінок виділяється закінченням **에**. Наприклад: **남의 – 남에**.

Для утворення спільного відмінку, або частки використовують часточки **과,하구, 과하구**. Розглянемо декілька прикладів: **누구와 – 누구하구, 소와 – 소과하구**.

Для позначення у реченні майбутньої дії замість звичного нам **겠** використовується **갓**: **제가 오늘 오겠어 – 제래 오늘 오갓소**.

Для побудови звичайного розповідного речення, замість звичайного закінчення 습니다 використовується 스무다.

Цікавою особливістю анногоки анного діалекту є те, що для указання значення «до» та «після» – (부터, 까지) використовуються частки 보탄,

꺼정. (Contributors to Wikimedia projects, 2004; 서남방언. 한국민족문화대백과사전)

2. Хамгьонський діалект (함경도 사투리). Розпочнемо із особливостей відмінків:

– у називному відмінку при закінченні слова голосним звуком, додається звук 이, якщо слово закінчується приголосним звуком – 가, а також 가 може прикріплюватися до 이, наприклад: 나라가–나라이, 하나가 – 하나이, 이것이 – 이것이가.

– щодо родового відмінку, то він функціонує завдяки закінченню 으: 남의–남으.

– знахідний відмінок позначається за допомогою 으 та 르: 밥을 먹어야지–밥으 먹어야제; Спільний відмінок виділяється закінченнями 까, 하구: 거기와–여기와 – 거기까 여기까.

А тепер переглянемо особливості часток Хамгьонського діалекту:

Частки 은/는, 커녕, 야, 조차 зазвичай замінюються 으느느, 커녀, 사, 아부라.

Розглянемо випадки цього явища на конкретних прикладах: 저기는–저기느, 쓰기는커녕 – 쓰기느커녀느, 지금이야 – 즈끔이사, 아이들조차 – 아덜아부라.

Частки заперечного характеру такі, як **못**, **아니** можуть замінятися один одним, в залежності від виду говору. До того ж, вони можуть функціонувати навіть всередині слова, що складається з декількох основ, тим самим ділячи його: **말알아 못 듣지비** – **말을 알아듣지 못하지**.

Питальне речення складається завдяки закінченням **ㄴ니까**, **ㄴ까**, **습니까**. Наприклад, **이것이 무엇입니까** – **이거 무슨겁니까**.

Розглянемо також зміни в закінченнях стилю ввічливості **아/어세요**, **십시오** на форму **ㅂ소**, **ㅂ소세**: **가십시오** – **가소세** (Contributors to Wikimedia projects, 2004; 동북방언 (東北方言), *한국민족문화대백과사전*)

Тепер переходимо до огляду граматичної специфіки діалектів південної частини Корейського півострову:

1. Діалект Кьонгі (경기도 표준어). Називний відмінок **이/가** перетворюється на **거/이**. Наприклад, **제가** – **지거**, **모가** – **모이**; Дане явище зазвичай яскраво виражене у Канвонському районі.

Щодо знахідного **을/를** та родового **의** відмінків, то вони мають спільну особливість, яка виражається у зміні характерних закінчень на **으**: **팔을 북아서** – **팔으 북아서**; **남의 집** – **남으 집**.

Для вираження давального відмінку **한테** закінчення змінюється на **인데**. Розглянемо на конкретному прикладі: **그걸 영수한테 줘라** – **그걸 영수인데 주우**.

Для граматики на позначення припущення **면**, використовується суфікс **문**:
저것을 가져가**면** 좋다지 – 저걸 개가**문** 좋다지. (Contributors to Wikimedia projects,
2004; 경기도방언 (京畿道方言), *한국민족문화대백과사전*)

2. Кьонсанський діалект (경상도 방언). У називному відмінку стандартні закінчення **이/가** часто замінюються на **이가**: **내일이** – **내일이가**.

При використанні у реченні родового відмінку закінчення майже завжди ігноруються, але також прослідковується заміна їх на **으**: **사람의** – **사람으**, **저의** – **저이**; До того ж, при існуванні основного закінчення **를**, воно видозмінювалось на **로**.

У знахідному відмінку прослідковуються характерні для даного діалекту закінчення, як **얼/럴**: **귀를** – **귀럴**.

Давальний відмінок **에게/한테** схожий за формуванням з Центральним діалектом **인데**. Також може зустрічатись заміна на закінчення **으게**: **너에게** – **니인데**.

У спільному відмінку процес утворення проходить завдяки зміні стандартного закінчення **와/과** на **강**: **아버지와**–**아배강**.

Особливість даного діалекту проявляється у появі кличного відмінку, який виражається завдяки закінченням **요/예**: **아버지!** – **아바요!**.

У Кьонсанському діалекті такі частки, як **은/는,야,보다,부터,까지** мають власні відповідники: **언/년,사,보담,버텀,꺼정**.

Досить цікавим можна знайти місцевий відмінок, який завдяки стандартним закінченням **에서**, яке замінюється я у вимові на **이서**, може набувати значення не

лише позначення місця відбуття дій, але й підкреслювати порівняння: 거기는 청진보다 펍 못 하오 – 거기는 청지이서 썩 못하오.

Тепер щодо особливостей у формуванні закінчень різних видів речення:

При утворенні звичайного розповідного речення, закінчення 습니다 заміняється на 심더: 없습시다 – 없심더. Питальні речення утворюються завдяки суфіксам Використання 나-노,가-고: 니 어디 갔노? (Теляева, 2020; Contributors to Wikimedia projects, 2004)

3. Діалект Чолла (전라도 방언). Без змін залишається називний відмінок 이/가, проте прослідковуються певні винятки, а саме: 네가 – 너가, 내가 – 나가.

Щодо змін у знахідному та родовому відмінках, то вони ідентичні до змін в Кьонсанському діалекті, де в родовому 의 закінчення змінюється на 으, а у знахідному 을/를 – на 얼/럴.

Стандартне закінчення давального відмінку 에게 виражається за допомогою закінчень 으, 으게. Наприклад, 농군에게 – 농군으게.

Такі частки, як 한테,보다,야,부터,까지 змінюються на такі відповідники: 한티/안테, 보돔, 사,부텀,꺼지. Розглянемо декілька прикладів: 저한테 – 저안테; 저보다 – 저보돔, 내야 – 내사; 날까지 – 날꺼지.

В даному діалекті, для того аби надати виразу переживання або впевненості, часто помічається закінчення речення таким складом як 잉.

Таке закінчення у розповідному реченні. як 습니다 перетворюється на 심더: 알겠습시다 – 알겠심더.

В залежності від стилю ввічливості, яке використовується під час формування питального речення, стандартні закінчення замінюються на певні відповідники, а саме: питальне речення у панмалі (неофіційно-ввічливому стилі) буде виражатись за допомогою закінчення **지야/제: 오지–오지야**, в той час як закінчення **□니껴/□니까** будуть формувати речення у ввічливому стилі: **있습니까 – 잇심니껴**

(Теляева, 2020; Contributors to Wikimedia projects, 2004; 나무위키:대문나무위키)

4. Діалект острова Чеджу (제주도 방언). Починаючи із відмінків, у називному прослідковуються зміни стандартного закінчення на **가** або **래/리: 비가 – 비가, 가루가–가루리**.

У родовому відмінку даного діалекту прийнято ігнорування стандартної частки при вимові, проте також зустрічаються випадки зміни закінчення на **이**.

Знахідний відмінок має спільність у діалектах Чолла та Кьонсанському діалекті, яка характеризується зміною стандартного закінчення на **얼/럴**, або ж може виражатися завдяки закінченню лише **ㄹ: 나비를 – 나빌**.

Для вираження спільного відмінка, використовуються закінчення **왕,광: 밥과 떡과 –밥광 떡광**.

Така частка як **야/이야** перетворюється на **사/이사: 밥이야 – 밥이사**.

Сполучна частка **은/는** замінюється перетворюється на закінчення **랑/이랑: 사람은– 사람이랑**; В той же час, сполучна частка **랑/이랑**, виражається закінченням **영/이영: 나랑 그애랑 – 나영 가이영**.

В граматиці, яка виражається формою **니까** відбувається її зміна на **니네/난**: **나으니까 – 나시난**.

У розповідному реченні стандартні закінчення **ㅂ니다/습니다** виражаються за допомогою відповідників **읍네다/읍니다/읍데다/읍디다**.

В свою чергу стандартні закінчення питального речення **ㅂ니까, 습니까** змінюються на **우까/우과/우강/우광/수까/수과//수강/수광**. (Contributors to Wikimedia projects, 2004; 한국민족문화대백과사전)

2.3. Лексична складова діалектології корейської мови

Насамперед, слід зазначити те, що кожний районний діалект Корейського півострову розвивався та набував власних особливостей самостійно, зазнавши впливу різних чинників, які спровокували формування нових слів, фразеологізмів. Тому саме лексичний аспект є одним із найбільш чітким показником відмінностей між діалектичними вітками. Отже, розпочнемо розбір лексичної ідентифікації із діалектів Північної Кореї:

1. Пхьонанський діалект (평안도 사투리). Лексична тема стосовно сім'ї та її представників: відповідником слову «батько» стандартного виду **아버지** є слова **아반** або **아바니**. Стосовно позначення значення «мати», стандартний відповідник якого **어머니**, є слово **오마니**. Для слів **남편, 사내** використовується **서나**, яке в перекладі означає «чоловік»; В Пхьонанському діалекті молодшого брата називають **적은아**, в той час, як його відповідником у стандартному діалекті є слово **동생**; Для звернення до дідуся використовуються слова **크나배** та **크나반**, в стандарті які звучать як **할아버지**.

У кожному діалекті існує таке явище, як своєрідний або ж, специфічний спосіб утворення слів. Тому розглянемо декілька прикладів такої лексики:

문걸 + 새 = **문걸새** (문고리) – шпінгалет

소캐 + 우티 = **소캐우티** (솜옷) – бавовняний одяг

Також розглянемо повсякденну лексику Пхьонанського діалекту: 얼커니 означає «далекий родич», 시방 – «зараз» (стандартний відповідник 지금); 과이 – «кіт» (고양이).

나케 «пізніше, трохи згодом» (나중에, 좀 후에); 날래 – «швидко» (빨리); 티겍다 «брудний» (더럽다). (Contributors to Wikimedia projects, 2004; 한국민족문화대백과사전)

2. Хамгьонський діалект (함경도 사투리). Родинна лексика: слову «батько» (아버지) є відповідне слово **아배**; Мати (어머니) буде звучати **어메**; Слово **어시** є аналогом слова 부모 (батьки) у стандартному діалекті.

Щодо специфічного утворення слів:

입 + 절기 = **입절기** (입술) – губи/вуста;

부스깨 + 낭그 = **부스깨낭그** (떨나무) – дрова.

Тепер поглянемо на приклади щоденної лексики: **가매치** – «пригорівший рис на дні кастрюлі» (누룽지); **간나,에미나이** – «дівчина» (여자), 거두매 «збирання врожаю» (거둬질); **날부일** – «щодня» (매일). (Contributors to Wikimedia projects, 2004; 동북방언(東北方言), 한국민족문화대백과사전)

Далі ми розглянемо особливості лексики діалектів південної частини Корейського півострову:

1. Діалект Кьонгі (경기도 표준어). Цікава особливість лексики діалекту Кьонгі заключається у протилежності значень слів 사다 – «купити» та 팔다 – «продати», оскільки у районі Чхунчхон вони міняються смисловими ролями один з одним.

В даному діалекті спостерігається достатньо велика кількість своєрідної лексики. Поглянемо на декілька прикладів: 복새 (світанок) звучатиме на діалекті як 노을, 빨리 (поспіхом, швидко) змінюється на 싸게, 이미 (вже) має вимову 하마. (Contributors to Wikimedia projects, 2004; 한국민족문화대백과사전)

2. Кьонсанський діалект (경상도 방언). Для початку розглянемо лексику, яка відноситься до родинних зв'язків: слово «батько» (아버지) на Кьонсанському діалекті звучатиме як **아바** або ще зустрічається варіант слова **아배**; «мати» (어머니) вимовлятиметься **어매** або ж інший його варіант **어무이**; для слова на ідентифікації поняття «дідусь» використовують слово **할배**.

Також в даному діалекті присутнє специфічне утворення слів, наприклад:

물 + 위 = **물위** (오이) – огірок;

콩 + 지럼 = **콩지럼** (콩나물) – проростки квасолі.

І звернемо увагу на приклад власної особливої лексики: ось, наприклад, для тарілки, яка виготовлена із бамбука існує термін **초배기**. (Теляева, 2020; Contributors to Wikimedia projects, 2004;)

3. Діалект Чолла (전라도 방언). Почнемо розбір, як завжди, з родинної лексики: для слова «батько» (아버지) існує три відповідники: **아배, 아부이, 압씨**;

«дідусь» (할아버지) носії даного діалекту називають **할압시** , а бабусю (할머니) декількома варіантами: **할매** або **함씨**.

Цьому діалекту також притаманна специфіка словоутворення:

끝 + 띠 = **끝띠** (허리띠) – ремінь;

밍 + 베 = **밍베** (무명베) – шматок грубого темного паперу.

Також тут прослідковуються відмінності у звичайній лексиці: слово «дякую» (고맙다) має аналог 아줌참다; (조금) «трохи» звучатиме, як **조깨**.(Теляева, 2020; Contributors to Wikimedia projects, 2004; 한국어 방언, 나무위키:대문나무위키)

4. Діалект острова Чеджу (제주도 방언). Розглянемо лексику теми сім'ї: мовою Чеджу «батько» (아버지) звучить **아방**, в свою чергу «дідусь» (할아버지) використовується у варіанті **하르방**.

Переходимо до специфіки утворення власної лексики:

기하 + 생이 = **강생이** (강아지) – песик;

입 + 바우 = **입바우** (입술) – губи/вуста.

Лексика повсякденного вжитку: слово «гора» (산) має відповідник **오름**; а також для позначення терміну лопати, якою копають землю, використовується слово **남갈레죽**.(Contributors to Wikimedia projects, 2004; 한국민족문화대백과사전)

2.4. Загальний вигляд відмінностей діалектів на прикладах фраз загального вжитку

Кожний діалект унікальний та особливий завдяки певним характерним відмінностям. Через різні чинники розвитку та впливу на них зі сторони іншим мов, топографічного розташування діалектичних районів, та низки інших факторів, на

даний час діалекти відрізняються певними здобутками у лексичних, фонетичних, граматичних аспектах мови.

Тому не дивно, що одна фраза або речення сказана у стилі діалектного представника не буде звучати однаково. А в цьому ми можемо переконатися завдяки наведеним прикладам.

Скажімо, візьмемо за зразок таку загальноживану фразу, як «Добрий день!». У загальноприйнятому діалекті вона для всіх звучатиме «안녕하세요?». А тепер поглянемо, як звучатиме ця ж фраза в стилі кожного із діалектів:

Діалект Кьонгі: «안녕하세요?/안녕하셨습니다?»

Кьонсанський діалект: «안녕하십니까?/안녕하쇼?»

Діалект Чолла: «안녕하세유?»

Діалект острова Чеджу: «안녕하우까?»

Отже, як ми бачимо, кожний діалект має власну варіацію даної фрази, а деякі з них мають навіть декілька видів, що залежить від використання діалекту в конкретній провінції або ж від стилю ввічливості. (Алмаева, 2023, с. 13,14,15,17)

Тепер візьмемо за приклад таку фразу: «밥을 먹었어요?», що у перекладі означає «Як справи?»: (Алмаева, 2023, с. 14,15)

Діалект Кьонгі: «밥을 먹었어요? / 밥을 먹었습니까?/ 밥을 먹어세요?»

Кьонсанський діалект: «밥을 먹어잉?»

В даному випадку, ми бачимо, що дана фраза змінюється лише особливими характерними закінченнями і при тому це ніяким чином не змінює суті.

Проте, існують винятки, коли речення або фраза сказана на певному діалекті абсолютно не схожа на ту, яка б була сказана у стандартній мові. В більшості випадків це стосується діалекту острова Чеджу так, як він є найбільш відмінним серед всіх діалектів Корейського півострову. Візьмемо за приклад фразу «어서

오세요!» в перекладі яка означає «Ласкаво просимо!». На діалекті вона буде звучати зовсім інакше, а саме: «혼저옵세예!». Ще прикладом даної ідентифікації мови Чеджу від інших діалектів є речення: «무슨 말씀이십니까?», яке перекладається: «Що Ви маєте на увазі?». На Чеджу цю фразу скажуть в такому виді: «무신거 어떻마씀?» (Алмаєва, 2023, с.17).

Висновки до Розділу 2

Отже, в даному розділі, ми детально ознайомилися з фонетичними, граматичними та лексичними особливостями кожного із діалектів Корейського півострова. Не зважаючи на те, що окремо певний діалект містить в собі відмінні від інших властивості та загальне звучання, це не критично впливає на розуміння значення тієї чи іншої фрази. Найбільш відмінним діалектом вважається мова острова Чеджу, оскільки в силу далекого географічного розташування від центру Корейського півострову, він зазнав найпомітніших змін та запозичень з японської та китайської мови. Кожен діалект виділяється завдяки власній специфічній лексиці, утворюючи нові слова, які яскраво демонструють характерні особливості районних мов.

ВИСНОВКИ

В нашій роботі детально розглядалася тема діалектів, та їх роль в корейській мові. Почавши із самих початків зародження та розвитку діалектичного поняття для мови Корейського півострову, ми дізналися, що поняття поділу мови на говори існувало ще у стародавні часи. Різноманітність історичних подій, які відбувалися на території Корейського півострову, мали великий вплив як на формування культурних цінностей нації так і на інструмент комунікації – мову.

Важливу роль у поділі корейської мови на характерні наріччя відіграла гірська місцевість, завдяки якій певні групи представників однієї мовної комуні були ізольовані від комунікації один з одним, що не давало можливості ділитися мовними здобутками, що в результаті, привело до деформації мови шляхом набуття відмінних особливостей. Багатьох лінгвістів та мовознавців цікавило дане явище корейської мови, що спровокувало велику кількість досліджень. Серед різноманітної варіації діалектичного поділу корейської мови, найбільш приближеним до правди вважається поділ за дослідженнями Шінпея Огури, який розділив мову на 6 окремих діалектів, взявши до уваги особливості топографії острова, а саме: Хамгьонський діалект, Пхьонанський діалект, діалект Кьонгі, Кьонсанський діалект, діалект Чолла та діалект острова Чеджу.

В діалектизації мови спостерігається тенденція, що чим віддаленіший діалектний регіон від центру, тим більше він має відмінностей. Яскравим прикладом цього твердження є діалект острова Чеджу, який через віддаленість розташування від Корейського півострову відрізняється від інших діалектів найсильніше.

Попри те, що діалектична різноманітність корейської мови не несе труднощів для розуміння живої розмовної мови, все ж таки дана особливість мови стала причиною для формування певних непорозумінь в суспільстві. Досить гострою проблемою стало виділення конкретного діалекту. а саме Центрального, та надання йому статусу «загальноприйнятого», що привело до появи теорій того, всі інші діалекти є «неправильними» і їх використання може сприйматися як щось ганебне. Проте на даний момент дані мовні конфлікти послаблюють свою силу.

АНОТАЦІЯ

본 연구는 우리말의 문화적, 언어적 습득으로서의 방언에 대한 상세한 연구에 전념하였다. 방언에 대한 주요 개념, 방언의 역사적 측면, 언어의 본질 개념을 이론적 부분에서 설명하고 언어를 방언 분기로 나누는 변형의 가설을 강조하고 연구했습니다. 실기편에서는 작업 알고리즘에 대한 심도 있는 분석이 이루어졌으며, 각 방언의 실용성을 특정 예를 통해 시연하였다.

이 작업은 다음 부분으로 구성됩니다. 서론, 4개의 하위 섹션을 포함하는 첫 번째 장 및 장에 대한 결론; 두 번째 섹션은 4개의 하위 섹션과 섹션의 결론으로 구성되고 일반적인 결론입니다.

이 분석의 결과는 방언의 본질과 방언의 특징, 방언과 구별되는 특징을 이해하는 것이었다.

주제어 : 방언, 문법적 특징, 음성학적 특징, 어휘적 특징, 지역어

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

- Алмаева, А. Ф. (2023). *Диалекты Южной Кореи*. The Journal of Direction and Development of Korean Studies in Russia, 4 (1), 9–19.
- Теляева, Р. А.(2020). *Диалекты корейского языка*. Срочная публикация| ЭкономикаиСоциум. Відновлено 3
https://www.iupr.ru/files/ugd/b06fdc_5ed3bf95e98f46a989d11e9607c2f3e1.pdf?index=true.
- Ahn, K.-D., & Yeon, J. (2020, 30 червня). *The classification of the Korean language and its dialects*. OUP Academic. Retrieved from <https://academic.oup.com/book/41762/chapter/354234712>.
- Contributors to Wikimedia projects. (2004,12 серпня). *Korean dialects* – Wikipedia. Wikipedia, the free encyclopedia. Retrieved from https://en.m.wikipedia.org/wiki/Korean_dialects.
- Но-мин, S. (2005, 31 грудня). *Korean language in culture and society*. Retrieved from: <https://books.google.com.ua/books?id=H4CsWDEi52IC&pg=PA279&lpg=PA279&dq=korean+dialects&source=bl&ots=tGW6jhP1vb&sig=ACfU3U1wA3MJ8GnivN6ph7xx6tgiYdgOtw&hl=en&sa=X&ved=2ahUKEwi4n8aTj8b-AhU7VKQEHTeEuCR44FBD0AXoECAUQAq#v=onepage&q=korean%20dialects&f=false>.
- Kazmi, S. (2022, 19 квітня). *All about 6 astonishing dialects of south korea*. Retrieved from <https://ling-app.com/ko/dialects-of-south-korea/>.
- Richards, O.A *korean learner's guide to the 7 main korean dialects*. Story Learning. Retrieved from <https://storylearning.com/learn/korean/korean-tips/korean-dialects>.
- Tranter, N. (2012). *The languages of japan and korea*. Taylor& Francis. Retrieved from <https://doi.org/10.4324/9780203124741>.
- 경기도방언(京畿道方言).한국민족문화대백과사전. Retrieved from <https://encykorea.aks.ac.kr/Article/E0078742>.
- 나무위키:대문 – 나무위키. Retrieved from <https://namu.wiki>.

- 동북방언(東北方言). 한국민족문화대백과사전. Retrieved from <https://encykorea.aks.ac.kr/Article/E0016526>.
- 방언(方言). 한국민족문화대백과사전. Retrieved from <http://encykorea.aks.ac.kr/Contents/Item/E0021747>.
- 서남 방언. Retrieved from <https://namu.wiki>.
- 소비에트중앙아시아고려인문학사(1937-1991). Retrieved from https://books.google.com.ua/books/about/소비에트중앙아시아고려인문.html?id=vRkuPQAACAAJ&redir_esc=y.
- 위키미디어 프로젝트 기여자. (2006). *한국어의 방언 - 위키백과, 우리 모두의 백과사전*. 위키백과, 우리 모두의 백과사전. Retrieved from [https://ko.m.wikipedia.org/wiki/한국어의 방언](https://ko.m.wikipedia.org/wiki/한국어의_방언).
- 육진방언(六鎭方言). 한국민족문화대백과사전. Retrieved from <https://encykorea.aks.ac.kr/Article/E0078672>.
- 전라도 사투리(방언) 모음 - ㄱ ㄴ ㄷ 순.네이버 블로그 | 德田의 문화 일기. Retrieved from <https://m.blog.naver.com/bhjang3/140060737793>.
- 제주방언(濟州方言). 한국민족문화대백과사전. Retrieved from <http://encykorea.aks.ac.kr/Contents/Item/E0051419>.